

Gjergården d. 20 Juli 1826.

Min Goda Frammette!

Churu Eastern ej afgår förrän i morgon, vill jag likväl
i dag, medan ingenting hindrar mig, börja mitt brev till Dig.
Hvad jag blef bestört och ledsen öfver den berättelse Krigs Rådet
Rådh meddelade, angående Eder resa i Enligt den, hade
Ni ej kunnit längre än till Vödermanlands Skären, förrän
Maskineriet gick sönder och alla Passagerare måste fraktas
i Land, för att sedan skände fortsätta resan. Jag förestäl-
ler mig den förvirring, ångest och oro som denna händelse
förorsakat och beklagar Eder af hjertat. Rådh försäkra-
de mig att ingen vidare olyckshändelse indräffat och jag
förlitar mig på Dessa hans ord. Emedeltid är min läng-
tan att från Dig erhålla underättelse om Detta och allt
annat, oändligt stor och jag hoppas, med säkerhet, att i
morgon ej vanta förgäfves. I Tisdags redan, väntade jag
brev från Dig, men jag fann sedan, att jag misräknat
mig om möjligheten, emedan det oförutsedda hindret om-
der resan, naturligtvis förorsakat långsamhet och dröjsmål.
Något nytt har jag ej att meddela Dig - endast det gamla,
med säkerhet mest harkomma, att allt står väl till och
att barnen äro fullkomligt friska och raska. Vi ha

nu ej så varmt som då Du var hemma, utan nästan dag,
ligen något regn; men då äro Barnen alltid inne och
kunna således ej förkylas sig. - Nu något om våra husliga
affärer. Af Stibelbärs-saften var ej möjligt att få mer än
4 Bosteljer, men Du hade en frukt, således hjälper Du dig
ända. Hallon köpte jag 3 Hof, efter 100 hannan, men fick
ej deraf mer än 1^{1/2} tt bättre sylt, det andra blir att blanda
med Vinbär. Men jag få en kanna utmärkt vackra
Hallon till, för samma pris, så köper jag, ty med dessa
var jag ej särdeles nöjd, men det är brist på dem och de
ha varit ganska dyra. Socher köpar på Knucken 27 d
neml. samma sort som den lilla Popsen. Jag har köpt
både socher och sirap och således gjort ända med bra myg-
ket penningar, men trösta Dig - Det blir väl mera än
Thorobaren sitta på annu; De behöva det, ty de tycks ej än
nu vara riktigt mogna. Det är besynnerligt att de ej är
blifva så goda som de brukat vara. De ha en beskhet som
ej vill förgå. I Skåden köpa klarbären 5^{1/2} tt. Hvad tycks
om ett så billigt pris. Jag har likväl sagt åt Nyblom
att han skall begära det samma i år som i fjol. För
se huru det går. - Sedan Du reste har ingen enda kist
lagt till här med några matvaror. Fisks köpar 12 à 16 d
tt och fjelmjölks fäp ej. Half och Lamkött skall vara mycket
dyrt, äfvensom färskt smör, etc. m. m. - Du reste ju i

Grefvens tid Din väg - Du ägga Jeannette! Jag räknar dagar
och stunder till Eder återkomst och han ej finna den
af Lif Medicus, fepprisade ensamheten så särdeles
prisvärd. Det goda man är van vid, saknar man alltid,
då man blir det beröfvad. - Sådan är älmirstone min er-
farenhet. Sedan jag sist skref här jag varit en gång hos
Häckens och en gång hos Canzlers, för öfright ej ute om dör-
ren, utom en kinnas hos Lindgrens. - Om lördag ämnar
jag mig till Christneberg, ifall vädret blir vackert.
Fredrique var ej mycket bättre till humoret. Hon tal-
te endast om sina oförgätliga Döda. Hanske kommer
hon hit i morgon, älmirstone sade hon så. Häckens
Fredrique! hvad hon är beklagansvärd. Förgäfvets väntan
hon någon lindring i sin smärta, sade hon. Hvar je uff.
vaknande är alltid lika qualfullt, ehuru hon den enad-
gen öfver den andra hoppas att finna någon anledning
till tröst. -
Söndags, då jag var hos Canzlers,
fick jag se Kamratterna Brandel hemma vandrandes
och som jag framintke mig deras många misslyckade be-
söth, ville jag ej nu låta dem gå förgäfvets utan förfoga
de mig dem till mötes. De berättade mig de att de afven
sökt öf, då vi voro hos Thullbergs. Jag bjöd dem på kors-
bär, men de funno dem för lura. De dröjde ej länge,
emedan de sågo att jag var bortgjuden, utan läfvade åter.

komma en annan gång. - Medicinal Rådet Roth har äfven
varit här några ögonblick - för öfrigt ingen människa.
Det kan jag försäkra Dig. - Just nu har Lindgren varit
här. Han hade en förfrågan att göra, som jag önskade, du
sjelf kunnat besvara. - Det var, om jag kunde och ville behålla
Fredrique här till måndagsmorgon och om jag trodde att du
eller Liffmedicus skulle misstycja denna dristiga begäran.
Han hade angeläget i Staden dessa dagar, vågade ej lämna Fred-
rique ensam hemma och på Kullegetholm kunde hon so-
möjligt vara under hans bortovaro. Hvad skulle jag svam-
? Ett nekande, eller ens en betänklighet hade varit dem,
jag greps mig därför an och försäkrade å Edra vägnar,
att det visst med nöje skulle hora, att hon vistats här ett par
dagar och att hon kanske, genom ombytet, ^{åtminstone} kunnat något
lindra sitt sorgsna lynne. Svarade jag rätt? Hvad mig
sjelf beträffade kunde naturligtvis intet hinder äga rum.

Den 21. — — — — — Att, om jag kunde öfver och heranquora
hvad jag då hade ett riktigt fall att deruti visa min skuldgig-
het. Det är i dag Din Namnsdag och en ståtlig Gratulation
vore väl därför det minsta jag kunde bjuda - men, Quisnas
! Der intet är att säga, har Hungen förlorat sin rätt -
Saledes fordrar, eller väntar, Du intet sådant af mig. Likväl
kan jag ike neka mitt hjerta den tillfredsställelsen att
enkelth, men uppriktligt, önska Dig all glädje och sällhet i
skötet af Din famille, hvariloland, gifve Gud. Du aldrig mat

te sakna någon s — Hög tiden till frednad, vankas det i dag
3 rätter mat, med körsbär till dessert, och äro barnen desubtom
formligen bjudna på Caffe och Skerpor i eftermiddag i Caro-
line åter snatth vid bordet och Jan Carl börjar tala ättu-
ligt. Han blir ättu mer och mer sot. — Jag kunde ha sparat
mith långa tal angående Hedrique. Hon kommer ej. J
går efter sent skalle Lindgren, uti ett angeläget ärende, till
Husholm och då ville hon nödvändigt med. De voro nere vid
Bryggan uti Västen och der talte jag med dem. En annan
gång vill hon komma, sade hon. — Nu ej ett ord mera, för
Ditt brev kommer, som blir vid middagstiden när Krigsbrä-
det kommer ut. Jag var på morgonstunden nere och såg
på körsbären och fann att en del borde plöckas i dag-lits-
väl ej så, att man rispar rent med sig. De bästa voro
och mogna, således tänker jag sylta på eftermiddagen.
fru Wachs har begärt ett ut, och betalar gerna 6 Rdf.
för att få dem friska och vackra. Presenterna utdelas
i morgon s Adieu så länge.

Jag har fått Ditt brev och lemningar bar och ättu för att
äminstone med några ord tacka Dig hjertligt därför.
Tacka äfven Lijmedicus, ä mina vagnar, och säg honom
att det var mig hårt, innerligen hårt, att få emottaga nå-
gra rader från hans hand och att endast omöjligheten
att hinna, har hindra mig från att svara honom

Directe sja, Jeannette, Det var mig en verkligt sann glädje
att få emottaga Edra bref - var visst der på, olyckligtvis kom
Balken sent ^{ut} och ^{jag} sätter Depulom i hörbar upp till oronen.
Hvad som skall göras i dag får ej uppstjudas till morgondagen
- Det vet Du, och förläter således min hast och mitt slarf.
Med nästa Post skall Du få omständigare svar, Hvad
jag deltagit uti alla Edra missöden, och föreställer mig
Eder smärta vid den skakare fluktens behlagansvärda öde -
'Hvilken ryslig olycka!' Gud beware alla andra derstädes var-
rande, när sådant kan hända! - Halsa Lijfmedicus,
att allt hvad han önskar, skall ske. Gladernas friskning
har jag ej försummat. Det har skett ⁹ ^{ne} gånger sedan
vi reste. Ingen mal fanns uti dem. - Med Pavillon
går det visserligen långsamt. Du har ett par dagar vänt-
sat på Blom, som låst ut komma. Jag skall emedertid
uppmäna dem till skyndsamt. - Ditt bref läste
jag så hastigt igenom, att jag ej vet allt hvad det inne-
höll - så stor är min brådka. Öfversed den - om
jag dröjer kommer ej brefvet på Posten. - Yrwäl
! tusende helsningar till alla de Dina från
Din oföränderligt tillgifna vän
Sophie

Många kussar och helsningar från Barnen.

(Myrman)